

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Engelstoft, Christian Thorning FRA: Mynster, Jakob Peter (1853-12-18)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Engelstoft, Christian Thorning FRA: Mynster, Jakob Peter (1853-12-18)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 236. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000153.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Mynster, Jakob Peter, *Breve fra J.P. Mynster,*

Til Samme.

Kjøbenhavn, 18de Decbr. 1853.

— Ret megen Tak for Deres venskabelige Erindring af mig og af min Fødselsdag. Jeg har da nu opnaaet at blive den Ældste af Siellands Biskopper — i det mindste siden Reformationen -, thi Resen døde i sit 78de Aar, og jeg kan dog ikke døe før i det 79de. Alle de Andre vare meget yngre; saaledes frapperede det mig, da jeg først opdagede, at Balle, hvem vi dengang ansaae for en udlevet Mand, kun var 64 Aar, da han tog sin Afskeed, og 72 Aar, da han døde. Jeg paaskiønner, at jeg endnu saa temmelig kan gaae med, thi at min Arbeidskraft maaskee nu er mindre udholdende, vil ikke sige meget; men hvad der generer mig meget, er mit aftagende Syn, som er af den Beskaffenhed, at Brillen ikke hielpe mig, men kun et Forstørrelsesglas; og dog fristes i disse Tider Synet stedse mere ved bleg Skrivt og lille Tryk, hvorved jeg i Særdeleshed hader de latinske Bogstaver, nemlig som de nu fabriceres, med de mange fine Streger.

I det Private har jeg, Gud skee Lov, kunnet begynde mit nye Aar saaledes, at Alt omkring mig var godt. Det Offentlige kan jeg derimod ikke tænke paa uden Sorg og Væmmelse; thi det er dog modbydeligt at have med en Rigsdag at gjøre, hvor Personer som - have endog vægtig Indflydelse. Lykkeligviis har vor Minister givet et berømmeligt Exempel paa at udvirke et Veto, og jeg haaber, det skal ikke blive derved, dersom Sager, som den om Sognebaandets Løsning og den om Udskrivning af Skolen, gaae igiennem i Rigsdagen, hvilket de sandsynligen gjøre, i det mindste i Folkethinget.

Under disse Omstændigheder kan jeg ikke ønske, at nye Love paatænkes om kirkelige Gienstande. Med vor Kirkeforfatning og med Anordningerne om Almue-Skolevæsenet kunne vi ret vel hielpe os; derimod kunde vi vel behøve en Dis senter-Lov; s. 237men, dersom vi endog under den nuværende Minister kunde vente et fornuftigt Udkast, da vilde det uden Tvivl i Rigsdagen blive skilt ved den Fornuft, det bragte ind i Forsamlingen. Hvad Katholikerne betræffer, da viser just i disse Dage Erkebiskoppen af Freiburgs Exempel, hvad der tommer ud af at indrømme dem for Meget. Men i Rigsdagen vilde Ordet „Religionsfrihed“ have Magt nok til at seire over alle Historiens Lærdomme.

Jeg skal derfor ikke klage over, at der ikke røres for meget ved de principielle Spørgsmaal; derimod er det mig meget ubehageligt, at ellers Alt gaaer saa langsomt. Saaledes har jeg alt i lang Tiid 2 Sager om Naadensaaret inde i Ministeriet; den ene af disse ligger der allerede, uagtet alle Paamindelser, i 2 Aar. Man skal have isinde at afvige fra de Principer, Cancelliet fulgte, men til at etablere nye Principer kan man ikke komme.

Om Psalmebogssagen yttrede jeg i min Betænkning, at den roeskildske Psalmebog maaskee kunde ansees for den bedste, vi hidtil have, men at „det Bedste“ ikke altid er „godt“, og at vi uden Tvivl om nogle Aar og under andre Redacturer kunde vente en bedre. Men for dog ikke ganske at afslaae den saa paatrængende Begiering, indstillede jeg, at der maatte forholdes hermed, som i Begyndelsen ved Indførelsen af den evangelisk-christelige Psalmebog, at nemlig enhver Menighed, som vilde indføre den, skulde indgive Andragende derom til Ministeriet. Herved vilde man have Leilighed til at forvise sig, om dette virkelig var Menighedens, eller dog den store Pluralitets, Ønske; thi ellers vilde de Herrer af Partiet let nøies med at bevirke et Samtykke, som dog var langt fra i Almindelighed at være Menighedens Villie. — Forandring af Psalmebog er en meget vanskelig og kostbar Sag, og det vil vare meget længe, inden de Fattigere blive forsynede med nye Psalmebøger.

— Det har glædet mig meget at erfare, at Deres Høiærværdighed befinder Dem vel med Deres Familie, ligesom ogs. 238fra mange Sider at erfare, at De har vundet megen Yndest i Fyens Land, og saaledes haaber jeg ogsaa, at Fyens Land har vundet Yndest i Deres Øine, og at De er tilfreds med at være der.

Stedse med oprigtig Høiagtelse og Hengivenhed

Deres
Mynster.